

Piis manibus
Juvenis Præstantissimi
& Eximiæ Speci
JACOBI
GEEILHAR

*Bonarum artium Cultoris in Gymnasio
Thorunensi,*

olim diligentissimi,
jam desideratissimi Commilitonis,
Anno MDCCXIX. die XVII. Mensis Julii,
Solenni ritu tumulo illatis;

Hoc qualemque
piæ mentis & amicitiae
Monumentum
posuerunt
Gymnasi Thorunensis Cives.

T H Q R V N I I
Impressit Ioan. Nicolai NOBIL. SENAT. & GYMN. Typographus.

O Fatum inopinatum!
omnium contra opinionem
falce mortis cælus cadit,
quem diutius adhuc vivere potuisse opinabamur;
dum crescit, decrescit,
in ipso ætatis flore deflorescit

Florentissimus Adolescens,
IACOBVS GEELHAR,

ætate nondum gravis
gravi conflictatus morbo,
ita tamen,
ut ipsam morbi gravitatem
magno animi robore perferret.

Lætus spe vitæ futuræ,
hujus vitæ lætitiam sprevit,
æternam pro temporali,
felicissimo eventu est sortitus.

Neque hoc mirum,
dum enim valuit animo,
ablegavit animi cogitationes,
bi semper manere cogitavit.

Hinc
eam felicitatem
bene cognitam,
bene multo optatam,
obtinuit, impetravit,
Cœlum intravit
communi ianua mortis.

Studioſus hic fuit affiduus,

dissedisset a se ipso,
nisi libris assedisset,
& omni studio studiis vacasset,
studiose enim diligenterque
summum bonum quæsivit,
jam

cum quærere desit,
illud acquisivit.

Mortis acerbitatem sprevit,
jam vicit:

Qui

cum adhuc in vivis esset,
sibi, carni & mundo quotidie mortuus est,
jam caro moritur.

Cum ergo morte decessit,
mori amplius desit:
Contra pravas voluptates,
voluptatumque pravitates
acriter propugnavit,
jam fortiter eas oppugnavit,

ut,

cum jam vietus videtur,
magis viator gloriosissimus audiat,

cum decrevit,

crescere magis cœpit.

Flos enim decidat oportet,
ut fructus crescere & maturescere possit;

Ita hic florem amisit,

ut fructu in cœlis frueretur.

Nisi arbustuli transplantantur,
bonos fructus proferre non possunt,

Hinc noster

ex terra, tanquam sylva inculta
in paradisum, cœleste domicilium est transplantatus;
ramos incultos [i.e. carnis pravitatem] amisit,
& animam multis virtutum foliis egregiam transmisit,

Juvenis hic Politissimus,

in ipsa juventute
elegantibus ætatis moribus politus & ornatus;
Diceris nimis mature decessisse?

fallis, falleris,

annis quidem juvenis,

Virtute vero senex fuit.

Non enim is tantum senex est dicendus,
qui multos vixit annos,
sed qui ingenio valet,
ac Senibus dignam prudentiam
virtutesque similes ostendit.

Hinc

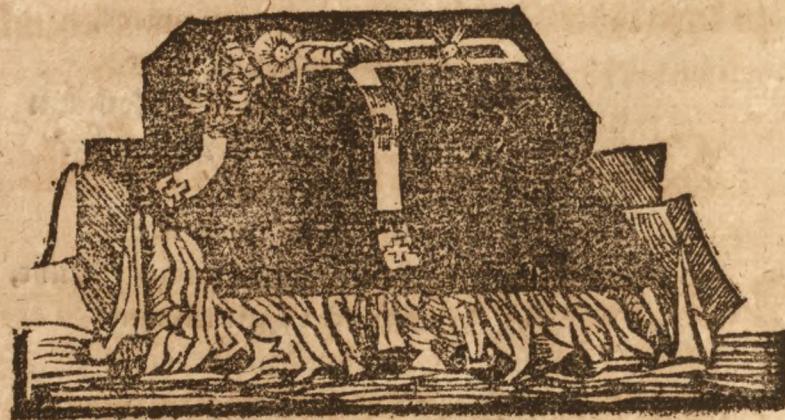
a tenera juventute
statim ad summam ætatem transit,
viam ad vitam invenit,
inventam petiit,
ad cœlestes translatus.

Commilito hic noster desideratissimus

optimis semper studiis invigilare optavit
vel primis labris degustando imbibit,

Inchoari-

Inchoando jam finiit, absolvit,
morte solutus,
Magis futuræ quam præsentí vitæ studiit,
bene mori didicit,
felici exemplo.
Præoccupavit Academiam,
omni sapientia illustrem,
optimam & felicissimam.
ubi
non in ænigmate mens fallitut,
aut in obscurum ducitur gyrum,
sed sine satietate
verus sapientiæ fons aperitur.
Quin imo
ex turbido pelago in portum,
ex barbarie in Patriam,
ex molestiarum mole in lætitiam infinitam
velociter pervenit.
Angelorum commilito est factus,
non amplius contra mundum
mundique praviratem militaturus,
sed jam jam ipsi,
tanquam strenuo militanti,
victoriæ præmia consecuto,
læta corona data est.
Felix ergo qui eum sequi sapienter,
qui eius vestigia insequi prudenter,
qui eius felicitatem consequi potest fortiter.

4059